

25

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKÁÜGYI BÍRÓSÁG
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK

FŐLAJSTROMSZÁM
KEZDŐÍRATON:

Postán/Cyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/Élrol/Kézbesítve

Érkezett: 2018 -03- 2 2

PÉLDÁNY: 1 AB *parancs*

MELLÉKLET: 4 KÖZTÖK: *megh.*

FŐLAJSTROMSZÁM: 31206/16

KEZELŐIRODA: *[Signature]*

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
(ny.sz: 3547)

képviselőtében eljár:

dr. Galambos Károly irodavezető ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám:
Székhelye:
Levélcím:
Telefon/fax:
E-mail címe:

Hiv.sz.:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
19. K. 31.206/2016/7.

Tárgy:

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
a 19. K. 31.204/2016/7
a 19. K. 31.205/2016/7.
a 19. K. 31.206/2016/7. ✓
a 19. K. 31.207/2016/7.
a 19. K. 31.208/2016/7.
a 19. K. 31.209/2016/7.
a 19. K. 31.210/2016/7.
a 19. K. 31.211/2016/7.
a 19. K. 31.212/2016/7.
a 19. K. 31.213/2016/7.
a 19. K. 31.223/2016/7.
végzései
és a Fővárosi Törvényszék 1. Kpkf. 670.303/2017/4. sorszámú végzése;

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 1V/ 727 -0 /2018

Érkezett: 2018 APR 19.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 19 db *[Signature]*

Alaptörvény-ellenessége megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, Közigazgatási ügyszak útján)

1027 Budapest, II. ker
Tölgyfa u. 1-3.
Levélcím: 1255 Budapest, Pf: 117

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság

A Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda   eljáró ügyvéd: dr. Galambos Károly ügyvéd) által a mellékelt (I/1.) meghatalmazás alapján képviselt indítványozó felperesnek a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatal (1082 Budapest, Baross u. 59.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
- a 19. K. 31.204/2016/7.

49
07.10.16

- a 19. K. 31.205/2016/7.
 - a 19. K. 31.206/2016/7.
 - a 19. K. 31.207/2016/7.
 - a 19. K. 31.208/2016/7.
 - a 19. K. 31.209/2016/7.
 - a 19. K. 31.210/2016/7.
 - a 19. K. 31.211/2016/7.
 - a 19. K. 31.212/2016/7.
 - a 19. K. 31.213/2016/7.
 - a 19. K. 31.223/2016/7.
- végzések ellen a felperes által előterjesztett fellebbezésre tekintettel;
- a Fővárosi Törvényszék 1. Kpkf. 670.303/2017/4. sorszámú – az első fokú bíróság végzéseit helybenhagyó jogerős végzése – ellen **(I/2 alatt csatolva)** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§-a alapján alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

Felperes indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a **Fővárosi Törvényszék 1. Kpkf. 670.303/2017/4. sorszámú végzését** – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott

- a 19. K. 31.204/2016/7.
- a 19. K. 31.205/2016/7.
- a 19. K. 31.206/2016/7.
- a 19. K. 31.207/2016/7.
- a 19. K. 31.208/2016/7.
- a 19. K. 31.209/2016/7.
- a 19. K. 31.210/2016/7.
- a 19. K. 31.211/2016/7.
- a 19. K. 31.212/2016/7.
- a 19. K. 31.213/2016/7.
- a 19. K. 31.223/2016/7.

végzéseire is kiterjedően -

mint bírósági eljárást befejező döntésnek - az Alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és a II. fokú bíróság végzését - semmisítse meg.

Indokolás:

A) Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

I. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

1) Felperes **2016. január 5-én** kelt beadványában **egy keresetlevelet terjesztett elő alperes ellen a 2015. november 16. napján** kelt BP-8B/003/220-27; 28; 29; 30; 31; 32; 33; 34; 35; 36; 37/2015. sorszámú határozatainak - az elidegenítési és terhelési tilalomra vonatkozó rendelkezés és annak a járműnyilvántartásba való bejegyzése tekintetében hozott döntés – bírósági felülvizsgálata iránt, amelyben kérte a közigazgatási határozatok végrehajtásának a Pp. 332. § (3) bekezdése alapján történő felfüggesztését.

Felperes kérte, hogy a Bíróság, a Budapest Fővárosi Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala Kormányablak és Okmányirodai Osztály **2015. november 16. napján** kelt BP-8B/003/220-27-28-29-

30-31-32-33-34-35-36-37/2015. sz. határozatoknak a „Az elidegenítési és terhelési tilalom a közúti közlekedési nyilvántartásba 2015. október 28. napján bejegyzésre került” szövegezési rendelkezését helyezze hatályon kívül, kötelezze továbbá az alperest a keresetindítással felmerült perköltség megfizetésére.

Felperes a keresetlevélben utalt arra, hogy a határozat indokolása szerint a **végrehajtó megkeresései 2015. október 15-én kelteződtek**. A BP-8B/003/220-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37/2015. sz. határozatok **2015. november 16. napján kelteződtek**, így kizárt hogy ezeknek a döntésnek a meghozatalára és postára adására 8 napon belül sor került volna, így a hivatalból indított közigazgatási eljárásról az ügyfelet értesíteni kellett volna.

A Ket. 29.§ (4) bekezdés b) pontjában foglalt, a hivatalból való eljárásról szóló értesítés mellőzése lehetősége tekintetében a döntésre előírt 8 napos határidőt nem a hivatalbóli eljárás megindulásától (végrehajtó kérelmének beérkezésétől) a döntés (határozat) keltezéséig, hanem a kérelem érkezésétől a határozatnak (döntésnek) a postára adás napjáig kell számítani.

A fellebbezéssel nem támadható döntés a Ket. 73/A.§ (1) bekezdés c) pontja alapján jogerőssé válik, azonban a jogerőre emelkedés ideje a Ket. 73/A.§ (3) bekezdése értelmében az I. fokú döntés közlésével áll be. (Az ügyfél azonban támadja a kézbesítési vélelem beálltának idejét is.)

Mindezekre tekintettel a közlekedési nyilvántartásba történő bejegyzés nyilvánvalóan durván jogszabálysértő volt a kézbesítés előtt, különösen a határozat meghozatala előtt, **2015. október 28-án**, mint ahogy a közokiratok erről beszámolnak.

Erre is tekintettel felperes kérte a határozatok végrehajtásának felfüggesztését.

2) Alperes a perben nyilatkozatot nem tett. A Budapest Főváros Kormányhivatala alperesként jelölte meg magát, és felperes keresetének elutasítását kérte. Valamennyi külön lajstromozott ügyben a 2016. augusztus 10-én keltezett beadványában tartalmilag ugyanazon nyilatkozatot terjesztette elő. Kérte egyben – figyelemmel a felperes egyetlen beadványában szereplő kereseti kérelmeire tekintettel – a Pp. 149. § (4) bekezdése alapján (a bíróság által külön lajstromozott) perek (vissza) egyesítését.

3) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperesnek az egy alperes, és ugyanazon tárgyú jogi indokolást tartalmazó egy keresetlevélben foglalt ügyeket elkülönítette, és **2016. július 8-án** kelt idéző végzésekkel 4 tárgyalási határnapra (**2017. január 11-re, január 13-ra, január 18. és január 20-ra**) tűzte ki.

A Bíróság a **2016. július 18. napján kelt – 11 elkülönített peres ügyben hozott - /7. sorszámú végzésekkel a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét (érdemi vizsgálat nélkül) elutasította**. A bíróság a végzéseit a Pp. 332. § (2a) és a 2/2006. KJE jogegységi határozattal akként indokolta, hogy a felperes magánérdeke a jármű forgalomból való kivonása esetében nem került feltárára.

4) Felperes a **2016. október 3-án** kelt beadványában az eljárás szabálytalansága miatti kifogást, kizárási bejelentést és a **felfüggesztési kérelmet hivatalból (érdemi vizsgálat nélkül) elutasító végzések ellen fellebbezést terjesztett elő. (I/3 alatt csatolva).**

A Bíróság azonban a fellebbezést nem terjesztette fel a II. fokú bírósághoz.

A 2016. október 3-án kelt felperesi eljárás szabálytalansága miatti kifogás alapján az ügyeket a Bíróság visszaegyesítette egymáshoz, és **2017. február 3-án kihirdetett 19. K. 31.206/2016/16. sorszámú jogerős ítéletében felperes keresetét elutasította és kötelezte felperest 10.000,- Ft perköltség és 330.000,- Ft le nem rótt illeték megfizetésére.**

[Felperes a jogerős ítélet ellen a **2017. április 21. napján** kelt beadványában felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, annak hatályon kívül helyezése iránt. A felülvizsgálati kérelem elbírálására a Kúria a Kfv. III. 37.475/2017. számú ügyben 2018. április 10-ére tűzött ki határnapot.]

Felperes indítványozó a **2017. június 18-án** kelt panaszában kérelmet terjesztett elő az iránt, hogy felfüggesztés hivatalból elutasító végzések ellen előterjesztett fellebbezések elbírálásáról – 8 hónap elteltével - a II. fokú bíróság határozatainak kézbesítésére nem került sor. **(I/4 alatt csatolva)**.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Csoportvezetője - [REDACTED] - a 2017. július 28. napján kelt válasziratában közölte, hogy a **panasz megalapozott, mert a végzés elleni fellebbezések felterjesztése elmaradt**. Ezt az eljáró bíró 2017. július 6-án pótolta, annak ellenére, hogy az ügyek időközben jogerősen – ítélettel befejeződtek – és az ítélet ellen felperes által felülvizsgálati kérelem került előterjesztésre. **(I/5. alatt csatolva)**

5) A Fővárosi Törvényszék a **2017. december 20-án** kelt 1. Kpkf. 670.303/2017/4. sorszámú végzésével az első fokú bíróság végzéseit helyben hagyta. Kötelezte felperest 7.000,- Ft fellebbezési illetéknek az államnak felhívásra történő megfizetésére.

A II. fokú bíróság a fellebbezést nem találta alaposnak.

Hivatkozott arra, hogy a felperes keresete a 19. K. 31.206/2016/16. sz. ítélet alapján elutasításra került. A II. fokú bíróság szerint az első fokú bíróság helytállóan állapította meg a Pp. 332. § (3) bekezdésében foglalt feltételek hiányát, mivel a felperes semmilyen módon nem igazolta, hogy az alperesi határozat végrehajtása esetén milyen, a végrehajtáshoz fűződő közérdeket megelőző magánérdeke sérül visszafordíthatatlanul vagy súlyosan, és erre figyelemmel helyesen utasította el hivatalból a kérelmeit érdemi vizsgálat nélkül. Helytállóan utalt arra is, hogy a határozat jogszerűségéről (azaz a per érdemében) a bíróság a Pp. 212. § (1) bekezdéséből következően csak és kizárólag ítélettel dönthet. A perrendi szabályok kizárják, hogy a bíróság a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elbírálása során a határozat jogszerűségét vizsgálja. A végrehajtás felfüggesztéséről hozandó döntés során az ezekkel kapcsolatos felperesi kereseti és fellebbezési érveket erre figyelemmel a II. fokú bíróság nem vette figyelembe.

A Fővárosi Törvényszék kiemelte, hogy a 2016. január 1-jétől hatályos Pp. 332, § (20) bekezdése egyértelműen fogalmaz, hogy hivatalból – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – kell elutasítania a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet, amelyet a kérelmező a feltételek fennállását igazoló bizonyítékok nélkül terjeszt elő. Ennek elmaradásának törvényi következménye a kérelem hivatalbóli – azaz érdemi vizsgálat nélküli – elutasítása. E szabályváltozás miatt, mivel a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelme a törvényi elvárást nem teljesítette, a II. fokú bíróság a fellebbezésben előadottakat nem értékelhette. rámutatott, hogy a közigazgatási határozat végrehajtásának a Pp. 332. § (3) bekezdése alapján való felfüggesztésének hatálya a perben hozott jogerős döntésig terjedhet ki. Az első fokú eljárás jelen perben jogerősen befejeződött, az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A per időközbeni jogerős befejeződésére is figyelemmel a Fővárosi Törvényszék a Pp. 259.§-a alapján alkalmazandó Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az első fokú bíróság végzését helybenhagyta

A sikertelenül fellebbező felperes a fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (3) bekezdésének b) pontja és 47.§ (1) bekezdése, és a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986/VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles viselni.

II. A jogorvoslati jog kimerítése

1) Felperes indítványozó a fellebbezési jogot kimerítette, a Fővárosi Törvényszék 1. Kpkf. 670.303/2017/4. sorszámú végzésével az első fokú végzéseket helyben hagyta, kötelezte indítványozót 9.000,- Ft le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

A II. fokú végzés ellen a Fővárosi Törvényszék – a 9.000,- Ft fellebbezési illeték tekintetében is – a fellebbezést kizárta, a régi Pp. 270.§ (2)-(3) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelemnek nincs helye.

2) Felperes indítványozó azonban tájékoztatja Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem elbírálására a Kúria a Kfv. III. 37.475/2017. számú ügyben 2018. április 10-ére tűzött ki határnapot.

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

1) Az indítványozó jogi képviselője a II. fokú határozatot 2018. január 18-án vette át, így a 60 napos indítványtételi határidő **2018. március 19.** napján jár le.

IV. Az Indítványozó érintettsége

1) Az indítványozó érintettsége az I-II. fokú bírósági határozatból megállapítható, mivel az indítványozó - mint felperes - által kezdeményezett eljárás tárgyában született az I-II. fokú végzés.

B) Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

I. Az Alaptörvénynek a jogerős bírói határozattal megsértett rendelkezései

1) Indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezései körében az alábbiakat jelöli meg:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

XXX. cikk

(1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

2) Indítványozó szerint a *Nemzeti hitvallás* alábbi kapcsolódó elvei is sérültek az Alaptörvény ellenes II. fokú ítélet által. Az Alaptörvény R) cikk és 28. cikk értelmében ugyanis a bíróságnak a Nemzeti hitvallás elvei alapján az Alaptörvénnyel összhangban kell a jogszabályokat értelmezni és alkalmazni.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Ezek az elvek a következők:

Valljuk, hogy az **emberi lét alapja az emberi méltóság.**

Valljuk, hogy az **egyéni szabadság csak másokkal együttműködve bontakozhat ki.**

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, **az igazság, a szabadság kiteljesítése.**

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az **állam szolgálja polgárait**, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

II. A megsemmisíteni kért bírói döntés Alaptörvény-ellenességének indokolása

3) A II. fokú bírói döntés azért Alaptörvény ellenes, mert érdemben nem biztosította indítványozó számára a hatékony és érdemi jogorvoslathoz való alapjogot, valamint a tisztességes és időszerű bírósági eljáráshoz való jogot.

Közvetlenül ez okozza az bírói döntés Alaptörvény-ellenességét.

a) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt **tisztességes és időszerű bírósági tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jogot sérti az a tény**, hogy a II. fokú bíróság nem vette figyelembe a fellebbezésben foglalt fellebbezési tartalmat, sem az első fokú végzések jogellenessége, sem pedig a felperes illetékmentessége tekintetében.

Nem volt tisztességes a II. fokú bírósági eljárás – figyelemmel a 20/2017.(VI.18.)AB határozatban kifejtett elvekre tekintettel - arra tekintettel sem, hogy az illetékfizetési kötelezettség hiányában a II. fokú bíróság marasztalta felperes indítványozót 9.000,- Ft fellebbezési illetékben.

Felperes úgy véli, hogy a tisztességes eljárás követelménye megkívánta volna, hogy az I. fokú bíróság haladéktalanul a fellebbezések felterjesztése iránt a II. fokú bírósághoz intézkedést tegyen, és a „*fellebbezést olyan helyzetbe hozza*”, hogy az a II. fokú bíróság által elbírálható legyen.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát indítványozónak sérti, hogy az I. fokú végzések elleni jogorvoslati jog elenyészett, mivel időközben az I. fokú bíróság - fellebbezéssel nem támadható - jogerős ítéletet hozott.

Ez az Alaptörvény-ellenesség összefügg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jog érvényesülésének sérelmével. Nem állapítható meg ugyanis a jogorvoslati jog érvényesülése, ha a közigazgatási határozat felfüggesztése iránti kérelemről való döntés ellen előterjesztett fellebbezésnek a felterjesztéséről az eljáró bíróság nem intézkedik, és még azt megelőzően – **2017. február 3-án** – hoz első fokú ítéletet (jogerős) döntést.

Indítványozó úgy véli, hogy a felperes által **2016. október 3-án előterjesztett fellebbezésének - több mint egy éven túl történő - 2017. december 20-án történt elbírálása nemcsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, hanem a bírósági eljárás időszerűségéhez való jogát is sérti felperes indítványozónak, ezért a bírósági határozat Alaptörvény-ellenes.**

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét jelenti, és erre tekintettel a jogerős végzés Alaptörvény-ellenességét az a körülmény is, hogy a bíróság a felperes által az egy keresetlevélben foglalt alperesi határozatok felülvizsgálatát - önkényesen, okszerűtlenül és az elkülönítés indokát meg nem adó cél nélkül - 11 bírósági eljárásra „szedte szét,” mindegyik eljárásban külön hozott határozatot a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem érdemi vizsgálat nélkül elutasításáról, a felperes indítványozónak többlet idő és költségfordítást okozva. Tetézte ezt az első fokú bíróság még azzal is, hogy a perben a keresetlevelet és a felperes fellebbezését észrevételre nem az I. fokú hatóságnak, hanem, a Fővárosi

Kormányhivatalnak küldte meg. A perben ugyanis a Fővárosi Kormányhivatal semmilyen jogcímen nem járhatott el.

Mindezeket a körülményeket azonban a II. fokú bíróság nem észlelte és Alaptörvény-ellenesen mellőzte az I. fokú határozatok hatályon kívül helyezését.

A hatályon kívül helyezést az nem akadályozta, hogy időközben az eljáró bíróság jogerős I. fokú közigazgatási bírósági döntést hozott, sőt ez a tény is indokolta volna az I. fokú végzések hatályon kívül helyezését, mivel az I. fokú bíróság nem megfelelő alperes vonatkozásában folytatta le a pert és hozta meg a határozatát. A perben ugyanis az alperes a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala, mint első fokú hatóság volt, és nem a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint II. fokú hatóság.

Mindezek a körülmények sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósági eljárás tisztességét, hiszen az első fokú bíróság szándékosan, a felperes keresetleveleiben és kérelmében foglaltak ellenére nem alkalmazta a törvényi rendelkezéseket. A 20/2017. AB határozatban foglaltakra figyelemmel erre tekintettel az jogerős végzés megsemmisítésének van helye.

b) A II. fokú végzés sérti a **hatékony jogorvoslathoz való jogot**, mert a 9.000,- Ft fellebbezési illeték megfizetésére kötelező rendelkezés ellen a fellebbezési jogot kizárta.

A II. fokú bírósági határozat erre tekintettel **sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.**

Indítványozó úgy véli, hogy nincs olyan Alaptörvényben foglalt más alapvető jog (Lásd a Szabadság és Felelősség” címmel ellátott rendelkezéseket) vagy más alkotmányos érték, amely konkurálhatna a jogorvoslathoz való joggal, és azt kizárható lehetne az olyan polgári eljárás során hozott bírói határozatok esetében, amelynek a tárgya az az alapjog, hogy az állam javára megállapított, a felperes indítványozót terhelő illetékfizetési kötelezettséget megállapító bírói döntés ellen szükséges-e a bíróságnak biztosítani a fellebbezési jogot. Erre tekintettel indítványozó álláspontja szerint a II. fokú bírósági döntése sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt, a felperes indítványozót megillető alapjog biztosításához való jogát. Ezt a bíróságnak elsődleges kötelezettségeként – még a hatásköre gyakorlásának érdemi megkezdése előtti feladatként – írja elő.

c) A jogerős bírósági döntésnek a jogorvoslat kizárása Alaptörvény ellenessége összefüggésben van azzal, hogy a felperes nem vizsgálta felül jogorvoslati jog gyakorlása útján azt a bírósági döntést - figyelemmel **az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre – hogy terheli-e az illetékfizetési kötelezettség és milyen mértékben.**

A közös szükségletek fedezésének egyik forrását képezi a bírósági eljárások után fizetendő, eljárást kezdeményező felet terhelő illeték. Az állam a törvényhozás útján lehetővé teszi, hogy az illeték fizetési kötelezettség nem minden esetben terheli polgárt, azaz az állam a polgár számára bizonyos bírósági döntések ellen mentességet engedélyez, és ebben az esetben az illetéket nem kell a polgárnak megfizetnie (tárgyi illetékmentesség).

Az indítványozónak az **Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésében foglalt közteherviselési kötelezettségének fennállását sérti a II. fokú bíróság döntése.**

Felperes indítványozó úgy véli, hogy a közteherviselési kötelezettség alóli mentesség fennállásának kérdése is alapvető alkotmányossági kérdés azáltal, hogy a közteherviselés alóli mentességhez való jog is a közteherviselési kötelezettség alkotmányossági kérdésének körébe sorolandó!

Ebből következően az Abtv. 27. § a) pontjában megkövetelt, az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti minden olyan – az Alaptörvény szerinti kötelezettség alóli mentesülés fennállásával összefüggésben keletkeztetett jog, amelynek betartását a bírósági döntés nem biztosította.

Az egyedi törvényekben biztosított kötelezettség alóli mentesülés esetei ugyanis tartalmilag az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésében foglalt közteherviselési kötelezettség bevezető rendelkezés szerinti tartalmának kibontását jelenti a „*teherbíró képesség*” fényében történt szabályozás biztosításával.

Az első fokú bírói határozatok a felperes indítványozó felfüggesztés iránti kérelmét ún. érdemi vizsgálat nélkül utasították el.

Az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás esetén pedig – a **2016. október 3-án előterjesztett fellebbezésre tekintettel** - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében **illetékmentes eljárás volt, így a felperes indítványozó véglegesen mentesült a fellebbezési illeték megfizetése alól.** A közigazgatási határozatok esetében is érvényesülő, az Itv. 59.§ (1) bekezdés és 62.§ (1) bekezdés h) pontja szerinti illeték-feljegyzési jog alkalmazását az illetékmentesség megelőzte, mivel az illeték megfizetése alól felperes az eljárás megindításakor mentesült, és az illeték megfizetésére később sem lehetett a II. fokú bíróság által kötelezni.

A II. fokú bíróság az illetéket – az Alaptörvény-ellenesen - téves jogszabályok alkalmazásával állapította meg, mivel az ügy érdemében hozott határozat esetén irányadó Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontját vette figyelembe. A fellebbezés benyújtásakor (**2016. október 3-án**) azonban az illetékalap 170.000,- Ft volt, amelyet az Itv. 47.§ (1) bekezdése alkalmazásával (3 % = 5.100,- Ft), mint minimális **7.000,- Ft illetéket lehetett volna megállapítani.**

Felperes indítványozó utal arra, hogy e tekintetben a II. fokú bíróság a Pp. 221.-222. §-ában foglalt indokolási kötelezettségének sem tett eleget; a jogszabályok alkalmazása és a felperes illetékben való marasztalása „mechanikus”, nem a bírósági meggyőződésből eredő volt. A felperes ugyanis fellebbezésében utalt arra, hogy kéri a tárgyi illetékmentessége megállapítását a fellebbezési eljárásra, az Itv. 57.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

A II. fokú bíróság azonban ezt a kérelmét nem bírálta el, és az jogerős határozata meghozatalánál sem vette figyelembe.

Tehát a felperes indítványozót nemcsak hogy illetékfizetési kötelezettség az illetékmentessége folytán nem terhelte, hanem amennyiben terhelte volna, akkor is csak 7.000,- Ft illeték megfizetésére lehetett volna kötelezni.

d) Az indítványozónak az Alaptörvény II. cikk emberi méltóságú személyként való kezelését sérti az az eljárási mód, ahogy az I. fokú bíróság a felperes fellebbezését kezelte és ahogy azt a II. fokú bíróság elbírálta.

Az emberi méltóság sérthetetlen. A jogszabályok az ember érdekében vannak. Különösen olyan esetben, amikor az állami szerv hoz döntést a polgárra.

A II. fokú bíróság nem vette figyelembe a fellebbezésben foglaltakat. Alapvetően az első fokú végzések helybenhagyására amiatt került sor, hogy időközben az első fokú bíróság jogerős döntést hozott. Ez azonban nem zárta volna ki tisztességes eljárás lefolytatását és az első fokú végzések hatályon kívül helyezését arra tekintettel, hogy a tisztességes eljárás alapvető szabályait sértette meg az első fokú bíróság, akkor amikor a felperes felfüggesztési kérelmét olyan alperes nyilatkozata tekintetében bírálta el, amely a polgári peres eljárásnak nem is volt alanya.

A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemnek nem volt olyan hiányossága, amely miatt azt érdemben nem lehetett volna elbírálni. Az Alaptörvény 28.§-a alapján az eljáró bíró önmagában az iratok tanulmányozása és jogszabályok értelmezése alapján, mérlegeléssel érdemi bírói döntést alakíthatott volna ki a felfüggesztés kérdésében: nevezetesen abban a kérdésben, hogy a vonatkozó jognak a gépjármű-nyilvántartásban való érvényesülésére tekintettel az alperesnek (vagy a végrehajtnak) a végrehajtás (a bejegyzett jog érvényesülésének) elmaradása nem okoz-e súlyosabb károsodást, mint amilyen következményekkel a felperesnek a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna. Tekintettel arra, hogy felperes vitatta a jog joghatályos megállapítását és gépjármű nyilvántartásba való bejegyzését, nyilvánvaló, hogy felperes tekintetében – a végrehajtás felfüggesztése nélkül – a következmények súlyosabbak.

Annak ellenére, hogy felperes állította, hogy a Pp. 332/C.§-a alapján a perindítás hatályai a fellebbezés benyújtásakor sem álltak be, mivel a Pp. 332.§ (2)-(3) bekezdése alapján az alperes (I. fokon eljáró) közigazgatási szerv a fellebbezés benyújtásig sem tett írásbeli nyilatkozatot felperes keresetére;

mindezt a Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyta. Az I. fokú szerv helyett - a perben nem álló - felettes szerv ezt a nyilatkozatot nem teheti meg.

Indítványozó álláspontja szerint sérelmet szenved az emberi méltósághoz való alapvető jog, amikor az első fokú bíróság – annak ellenére, hogy tudomással bír a fellebbezés tényéről - a fellebbezést nem terjeszti fel a II. fokú bírósághoz.

Ez teljesen a fél kiszolgáltatottságát jelenti a tekintetben, hogy a fellebbezés mikor kerül elbírálására és az érintett fél nem EMBER-ként való attitűddel (hozzá való viszonyulással) kezelését prezentálja.

Az emberi méltóság sérelmével jár, ha a II. fokú bíróság a fellebbezésben foglaltakat – jelen esetben amely tényekre a hatályon kívül helyezési kérelmét alapítja – a fellebbezés elbírálásáról szóló bírósági döntésben nem fejti ki, és nem adja indokolását annak, hogy a fellebbezésben előterjesztett érvelés *(azaz, hogy a perben mivel másik közigazgatási szerv terjesztette elő az ellenkérelmét, mint amely ellen a felperes a keresetét előterjesztette, a per meg sem indult és a felfüggesztés tekintetében semmilyen döntést nem lehetett volna hozni)* miért nem foghat helytl

C) Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

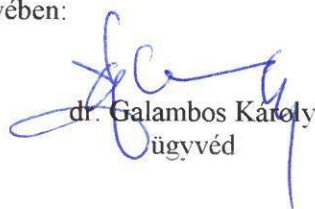
A bírósági határozat felfüggesztése iránt indítványozó nem terjesztett elő kérelmet.

Budapest, 2018. március 14.

Tisztelettel:

 indítványozó

képviselőtében, a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
Ügyvéd

Mellékelt iratok:

2018. március 14-én kelt ügyvédi meghatalmazás (I/1.)

Fővárosi Törvényszék 1. Kpkf. 670.303/2017/4. sorszámú, 2017. december 20-én jogerős végzés (I/2.)

Felperes indítványozó 2016. október 3-án kelt fellebbezése (I/3.)

Felperes indítványozó 2017. június 18-án kelt panasza és kérelme (I/4.)

 csoportvezető bíró 2017. július 28-án kelt válaszlevele (I/5.)